

Kolme

49.

Jumalista ja Lohdullista

S i r t t ä ,

Ensimmäinen.

Oxi Surullinen Weisu, Kyrön
Sodasta.

Woi kuinga itse Herra, ic.

Toinen.

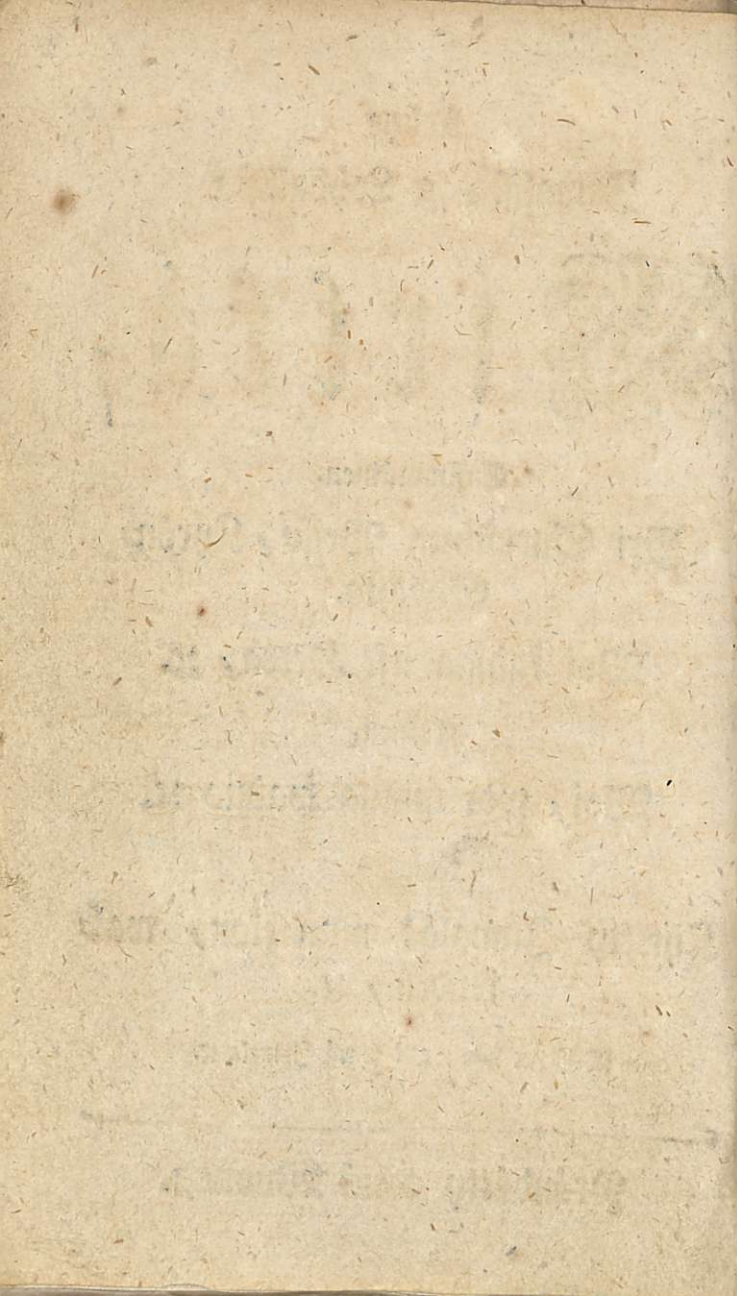
Woi, woi minua waimo ic.

Kolmas.

Kiitetty Jumala! mun elon, wal
keuden, ic.

Weisatan kuin: O! hyvä Jumala ic.

Prändätty tänä Wuonna.

Woi kuninga itse Herra, On meihin
suuttunut, Synheim tähden suur-
ten, Meille vihastunut.

2. Woi Ruotsin Riisti raukka, Bahoin
on sinun läyn, Ah sinuas ihmis parka,
Kadu ja käännny päin.

3. Woi Isän hirmuisutta, Kuin asu
Taitwasas, Piru sangen riemastunut, Ach
olemme waitwas.

4. Woi Kuningastam kullatit, Kuin
kauwan oli pois, Isän maast Isä parast,
Herra aut kotija.

5. Woi meitä onnettomi, Kuin olim
paimenet Pois oli meidän Farim, Kuin
olis kaimut meit.

6. Woi sara wiro Wiborg, Bahoin on
sinun läyn, Suur Saari sanut wallan
Ruotsin on wäbändän.

7. Woi Suomen maata suurta, Ku-
ka olis uskonut, Monda tuhat wanha
nuorta, on mielalla hukattu.

8. Woi Wasan Raupungita, Siet on
jo alkuns saan Ach Dulun Kylä parka,
Suur pest' on sinul ain.

9. Woi

9. Voi Bäckånehen sota, Kuin oli Suo-
men maall: Siel wuotti monda werta
Saari pääsi wallan pääll.

10. Voi sinuas Kyrön pelto, Nait
mond on ennen oll', Ennen olit elo täys
näns, Nyt kuolleita kuoppattu.

11. Voi kutinga monda waino, On
jännyt lefferi, Wihollinen vielä waino Jät-
tä mond orwori.

12. Voi wihollisen miekka, Kuin olet
hirmuinen, Joka mond tuhat leikka, Ja
ombi armotoin.

13. Voi meitä ihmis parkoi Kuhun
olem joutunut, Ach näitä kallita aikat,
Synst olem ansainnet.

14. Voi kuinga monda ihmisst, Ombi
nyt parwosa, Kalut irtat ja klijndiät, Täy-
ty jättä jälken.

15. Voi kuinga monda wuotta Sota
on jo seisonut, Sen kaikki kyllä tiedän,
Angar ach on ollut.

16. Voi hirmust wiha waino, Kuin on
nyt mailmas, Saar Pietar kowin wat-
wa, Ruotši on jo rauhas.

17. Voi mikä loppu siene, Nyt tässä
julumudel, Sota otta suuret ptenet, Ruos-
liari paukele.

18. Voi kuinga suurell wäel, Saari
on nyt merellä, Herra auta meitä woi-
mal, Abtan kessellä.

19. Voi rakkaus on jo poies, Lauviut ei kuuluttan, Armottomus on seas, Lauviut ei olekkan.

20. Voi onnetoinda kansa, Kuin on nyt maailmas, Juur mies on kowa ansa, Pyrkikän sitä pois.

21. Voi Ruotsin Suomen lapses, Laakkat o synnistä, Jesuren Nimen tähden, Pois weren wijoista.

22. Voi wanhurskast Herra, Kuin on kowa duomari, Uhka rangaista kerran Syn-distä kansa tääl.

23. Voi mitä nähty on, Jo kuustoi-stakymmend wuot, Viel meikka nytkin wälkky, Herra jo loppu suo.

24. Voi korkeus ja prameus, Kuin on nyt maailmas, Kaubioit syudtä ei tutta Kadotus seura wiel, Amen.

Toinen.

Woi! Voi minua waimo parka, Woi wieras kuolema kowa, Sun julmu-destas olen arka, Kuin minua kyllä wai-wa: Sokeus sielun käsittänyt, Herran wi-ha minua lyönyt, Pois on minun arma-han, Minä jään tänne waitwahan.

2. Muut turwawat Nstänwäns pääll, Minä olen ain yrinäns, Olen ulkon eli si-säll, Suru waitwa sydändän: Kusast on minun lohduttajan, Hän on pandu Haas-man

man maahan, Pois on minun Armahan,
Minä jään tänne waitwahan.

3. Kyhkläinen surkiast elä, Suree puo-
lisons perän, Koska minä unest herän,
Samalla muoto teen myös minä Amull,
Koskan nousen warhain, Itken kuin m'ä
taidan parahin, Pois on minun Arma-
han, Minä jään tänne waitwahan.

4. Kynelet silmistän wuota, Alas päin
m'un Kaswoildan, Koska murhe mieleen
tuotta, Rakkahinnan lähdenen, M'un
täyty olla murhes surus, Et puolisan on
tuonen juures, Pois on minun Arma-
han, Minä jään tänne waitwahan.

5. Witsas Jumal lähettänyt, Isällisest
sydämeest, Satraus, Taut' m'un käfittä-
nyt, Kuinga pakenen edest? Murhe mi-
nua paljon waitwa, Hautaan maahan a-
laskaiwa, Pois on minun Armahan, Mi-
nä jään tänne waitwahan.

6. Mitäs Armaan waihtelet, Itket at-
wan huikiast? Mitä niin kowin surkuttelet,
Minun tähden waihiast? Et se aut' sua
tänne tulates, Waihk's teet suuren murhen
sulles, Murhen pitää sinust siel, Sanas
jälken Jesus wiel.

7. En me taida poses mennä, Niinkuin
enä ikänäns, Löydäis wiimeisnä Päiwänä,
Jhos ijankaiikkises, Jumal Esimiehes, tiene,
Auttaa sinua tyllä tiene, Murhen pitää
myös

myös wihlist, Sanans jälken Jesus
Christ.

8. Kuolema on minull woitto, Bai-
wan päälle luopumus; Yhäld' näky mi-
nül koito, Elox sisälle lämmys, Tällä mi-
nä olen ilos, Pyhäin seuras ei muus pel-
wos, Mutt murhen pitä sinust siel, Sa-
nans jälken Jesus wiel.

9. Koskan jouduin ijälliser, Vääsän
wainwoist mailman, Taiwan ilon Berilli-
ter, Karitsan eten laulamaan, Jumal si-
nua lohduttakon, Taiwan ilon johdat-
takon, Hän sust murhen pitä siel, Sanans
jälken Jesus wiel.

10. Jumalan kirikkaan kaswoin edes,
Seisoin wälkeis Waatteihis, Sielu kirkas
palmu kädes, Riittä Herraa iloifest Täl
on Taiwan Musikandit Engelein laulu
Pyhäin dantsit, Pitä sinust murhen wiel,
Sanans jälken Jesus siel.

11. Lohduttakon Jesus Christus Kaikka
jälken jäänehit, Huojendakon teidän ristin,
Andakon myös tarpehet, hän ei anna ni-
tä hukku, Jott' ei pydä synnis nukku, Pi-
tä sinust murhen wiel Sanans jälken Je-
sus siel.

12. Jää nyt hywäst puolisan rakas,
Jääkät hywäst myös Lapsen, Rukoilkat
Jumalata hartast, Hän on teidän hol-
hojan, Joka teitä suojelepi, Pirun pau-
loist

loist warielept Sanal wiimeisell teidän,
Haldun annan Jesuren.

Kolmas.

B. P. O Herra Jumala ic.

Riiitetty Jumala! M'un elon! wakkenden;
Kuin minun luonut on Ja andan' Hen-
gen uuden, Kuin äitin kohdusta ihmellisest suo-
jellut, Ja kädell laupiall waroista warjellut.

2. Riiitetty Jumala! m'un Wapahhtajan
rakas, M'un toiwon autuden, Ja awun
joka paikas, Kuin minun werelläns Kuos-
lemast luuastan, Ja wallast satanan lau-
piast wapahhtan.

3. Riiitetty Jumala! M'un ilon, lohdu-
turen Kuin anda, toimitta suruisil wir-
woturen, Kuin awun elämäns, Ja woiton
kuolemas, Kuin turwan duomitol waikutta
armiast.

4. Riiitetty Jumala! Olistet Herrain
Herra! Se Kolminaisuus suur, Meild kat-
kild monin kerroin, Isäll ja Pojalle me
kiihost weisattam, Ja Pyhäll Hengelle
sydämmest laulakam!

E O P P U